

שיטת הספירה העשרונית, הטבע וה"אחד"

א. מבוא

במאמרים קודמים הסברנו בהרחבה כיצד עקרונות המתמטיקה והשפה העברית עומדים ביסוד חוקי הטבע והבריאה.¹ בהקשר זה הכרנו גם במעמדה החשוב של שיטת הספירה העשרונית - לה תפקיד חיוני וייחודי במסגרת כללי החישוב המתמטי –וראינו כי היא מהווה חוליה מקשרת חשובה בין כללי המתמטיקה לשפה ולתרבות העברית. הדבר בא לידי ביטוי, בין היתר, במערכת הקבלית האזוטרתית של עשר הספירות.²

במאמר זה נוסיף ונדון במשמעויותיה של הספירה העשרונית, ונצביע על תופעה מרתקת: השימוש הרב המתבצע בה במסגרת תרבותינו אינו נובע מבחירה שרירותית של האדם, או מתנאים נסיבתיים ומשתנים. הספירה העשרונית מוטמעת במידות כדור הארץ והירח, נובעת מהם באופן טבעי והכרחי, ויש שיטענו אף כי גרמי השמיים נבראו על ידי האל בהתאם למידותיה. הדבר קשור גם למעמדן הייחודי של הספרה 1 ושל המילה "אחד", להן תפקיד חשוב ביותר במסגרת חוקי הטבע והמתמטיקה היסודיים.

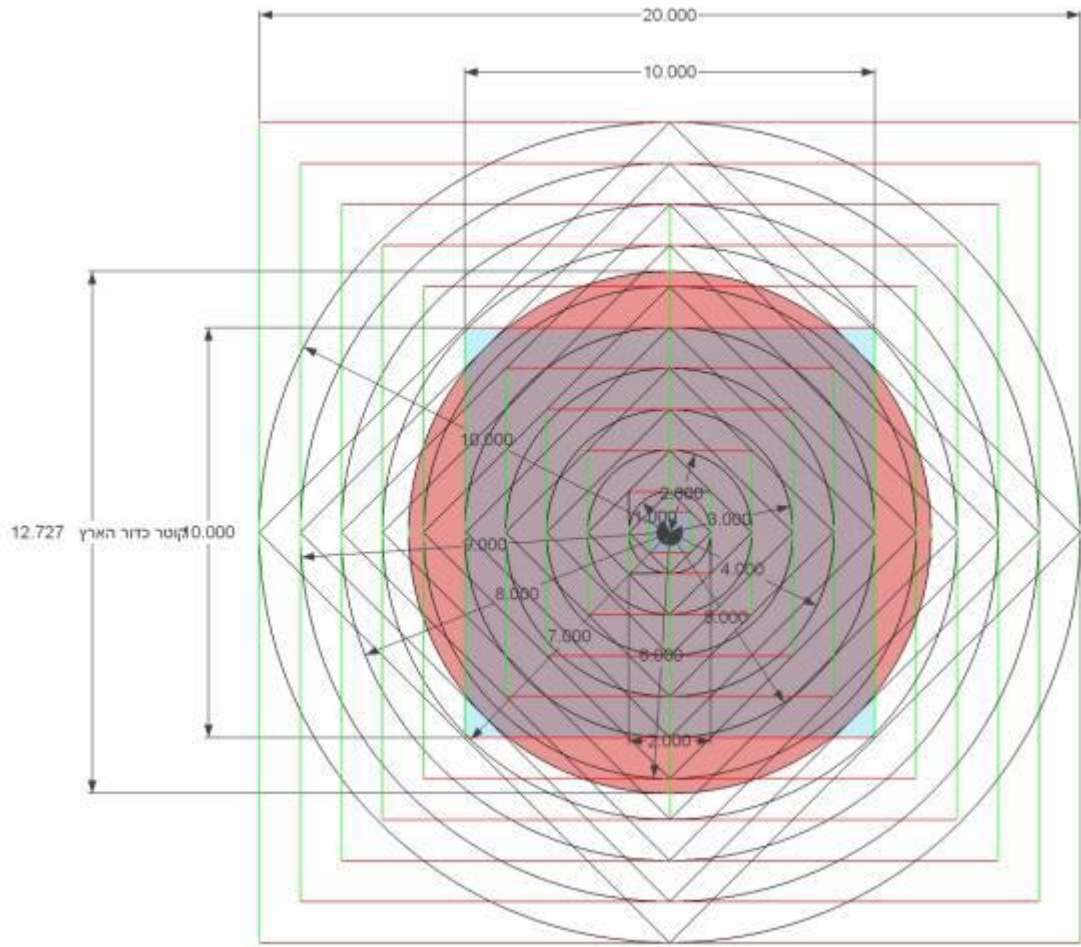
ב. הספירה העשרונית, כדור הארץ והירח

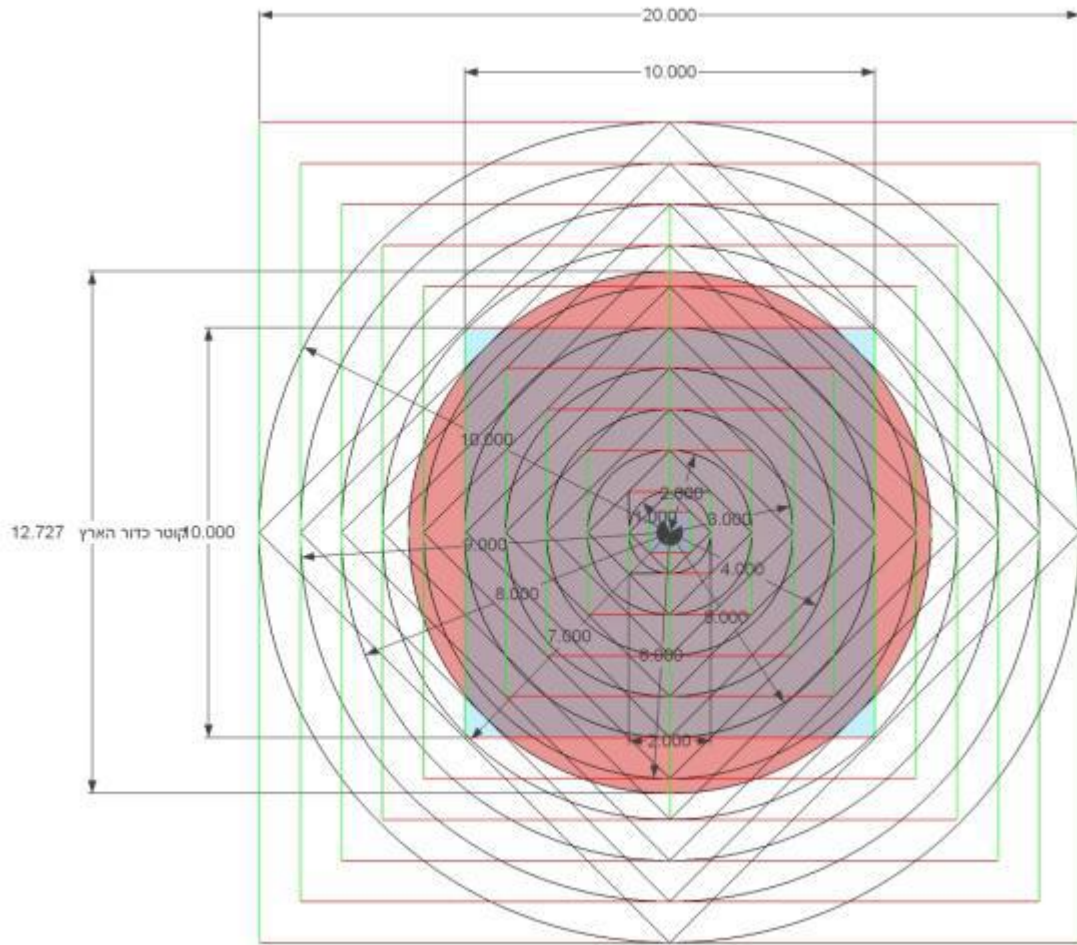
נבקש להוכיח את הקשר המהותי שבין הספירה העשרונית לטבע כולו באמצעות חישובים מתמטיים. לשם כך, נשרטט ריבוע שאורך צלעו 10,000 ק"מ – ועל כן היקפו 40,000 ק"מ. הדבר מוביל לגילוי רב משמעות: אם נשרטט עתה מעגל שהיקפו זהה להיקף הריבוע, קוטרו יהיה 12,727 ק"מ³ – גודל זהה לקוטרו של כדור הארץ:

¹ הדבר נידון במספר מאמרים המופיעים באתר זה, אותם מומלץ להכיר לפני קריאת המאמר הנוכחי:

אחת הדרכים לגלות חוק טבע
"גן העדן" – בוסתן השפה העברית
² ראה במאמר:

מבוא להבנת עשר הספירות
³ על פי החישוב: $12,727 = 3.14 : 40,000$

במלים אחרות, היקף כדור הארץ זהה להיקפו של ריבוע אשר אורך צלעו האחת הוא 10,000 ק"מ. הדבר מעיד על כך שהספירה העשרונית "מוטבעת" במידות כדור הארץ, ובטבע בכלל – וניתן אף להסיק מכך שכדור הארץ נברא תוך שימוש במידותיה.

ג. הספירה העשרונית, הטבע והקבלה

ממצאינו זוכים לביסוס נוסף בעמדנו על הקשר (אשר תיארונו בהרחבה גם במאמרים קודמים) בין הספירה העשרונית לשפה העברית ולתורת הקבלה.

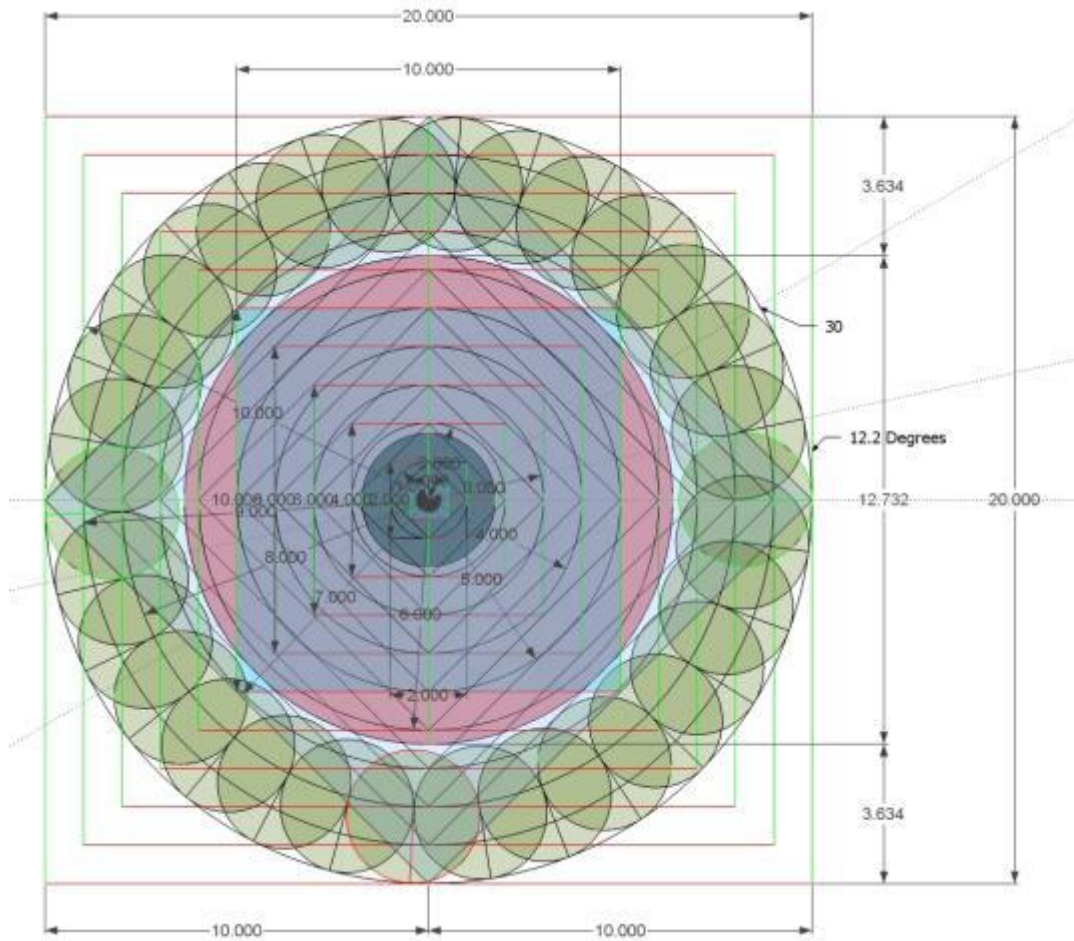
על פי תורת הקבלה, האות י' – העשירית בא"ב העברי, אשר ערכה הגימטרי הוא 10 – נמצאת בספירה הראשונה, הקרויה "כתר". ערכו הגימטרי של הביטוי "יוד" הוא 20, וערכו הגימטרי של הביטוי "עשרים" הוא 620 – השווה לערכו הגימטרי של הביטוי "כתר":

$$20 = 4 + 6 + 10 = 'ד' + 'ו' + 'י'$$

$$620 = 40 + 10 + 200 + 300 + 70 = \text{ע} + \text{ש} + \text{ר} + \text{י} + \text{ם}$$

$$620 = \text{ר} + \text{ל} + \text{ת}$$

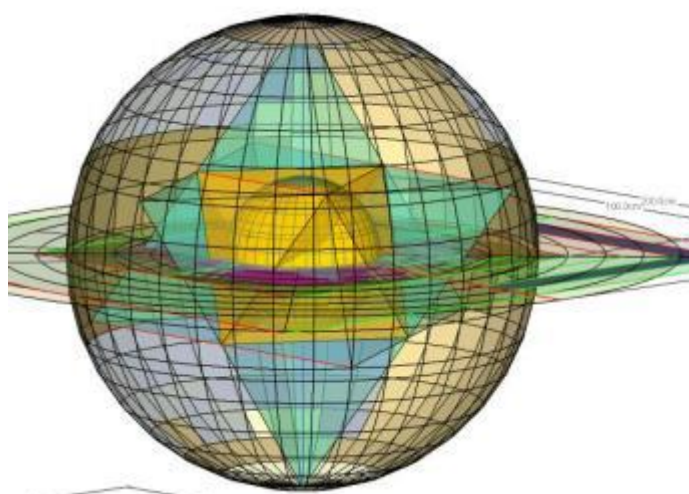
כלומר, ההכרה במעמדה הייחודי הספירה העשרונית מובילה גם להבנת חשיבותו של המספר 20 וקשרו למערכת עשר הספירות. בהתאם לכך, נשרטט עתה ריבוע שאורך צלעו 20,000 ק"מ:

אנו מגלים כי ריבוע שכזה מסוגל להכיל את כדור הארץ (שקוטרו, כאמור, 12,727 ק"מ) ואת הירח (שקוטרו 3,474 ק"מ) משני צדדיו. הדבר משמעותי משום שהירח מקיף את כדור הארץ ונגלה פעמיים, פעם אחת מכל עבר. נוכל לראות בדבר עדות נוספת לכך שגם גודלו של הירח והיחס בינו לבין כדור הארץ קשורים לספירה העשרונית ולחישובים הנגזרים ממנה. ריבוע ה"כתר" – הוא ה"אחד" – מכיל את

כדור הארץ והירח גם יחד. ובמלים אחרות - האחד מכיל הכל. כפי שנאמר: "הכל הולך, אֶל-מְקוֹם אֶחָד; הַכֹּל הָיָה מִן-הָעֶפֶר, וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר" (קהלת, פרק ג', פסוק כ').

אם נבקש למדוד כמה כדורים בגודל הירח מסוגלים להקיף את כדור הארץ – נגלה שמדובר בכ- 30 ירחים, כמספר הימים בחודש. בנוסף, אם נחסום בתוך כדור הארץ את הגוף הגיאומטרי המכונה "טטרהדרון כפול" – מגן-דוד תלת מימדי, המוכר גם בכינוי "מרכבה", לו מיוחסות משמעויות אזוריות רבות במסגרת תורת הקבלה – נוכל להכיל בתוכו את הירח. בהתאם לכך, ניתן לדמיין את הירח ככדור החבוי בתוך גוף מרכבה החסום בתוך כדור הארץ:

הדבר תומך בטענתנו, ומהווה המחשה נוספת להתאמה ההכרחית שבין חוקי הטבעוהמתמטיקה, השפה העברית, תורת הקבלה האזורית ומערכת השמש.

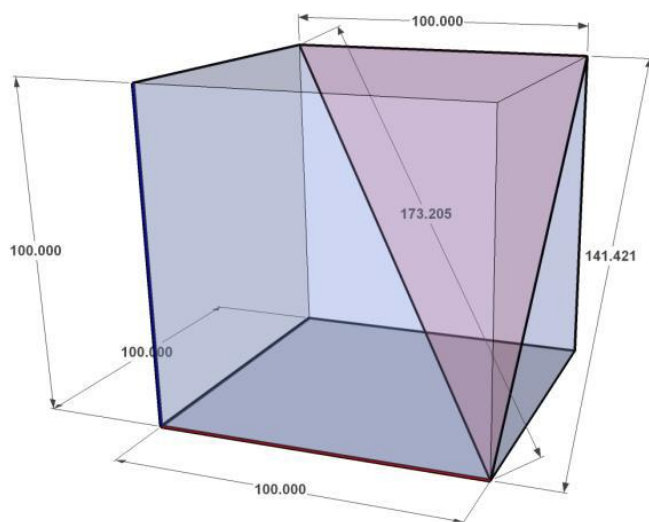
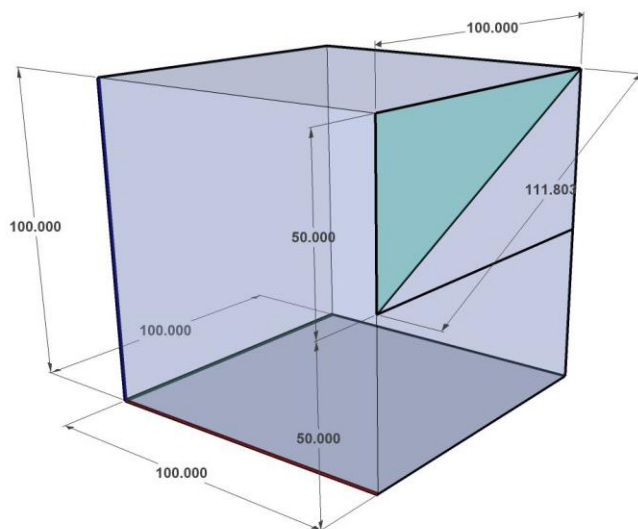
ד. הספירה העשרונית, השפה העברית ויסודות המתמטיקה

כך, נוכל לראות בספירה העשרונית מעין חוליה המקשרת בין חוקי הטבע השולטים ביקום האינסופי לבין עולמה המרתק של השפה העברית. הדבר בא לידי ביטוי גם באות הראשונה בשפה העברית - א'. ערכה הגימטרי של אות זו הוא 1 - המספר הראשון, העומד ביסוד הספירה העשרונית. מעניין לראות שערכו הגימטרי של שם האות - "אלף" - הוא 111⁴, ייצוג משולש של אותו המספר. ניתן ללמוד מכך שכמו כדור הארץ והירח, גם האות אלף קשורה באופן ישיר ומהותי לספירה העשרונית.

⁴על פי החישוב:

$$א' + ל' + פ' = 1 + 30 + 80 = 111$$

עדות נוספת לדבר נוכל למצוא בבחינת האות א' והשפה העשרונית על פי כללי הגיאומטריה. לשם כך, נשרטט קובייה שאורך צלעה 100^5 :

הממצאים העולים מקובייה כזו מרתקים:

⁵ קנה המידה אינו משנה במקרה זה – אורך הצלע עשוי להיות 100 ס"מ, 100 מטר או 100 ק"מ. העיקר הוא היחס הקבוע בין הגדלים שבשרטוט.

ראשית, ניתן לראות כי הגודל 111 – הוא "אלף" – נגזר מהמלבן המכסה מחצית מפאת הקובייה (המלבן הרוק בשרטוט העליון). כלומר, ה"אלף" הוא למעשה היתר של משולש ישר-זווית שאורכי ניצביו 50 ו-100.

שנית, ניתן לראות (בשרטוט התחתון) שמידות הקובייה מכילות גם את מקורם של שני מספרים בעלי חשיבות רבה מאד במסגרת חוקי המתמטיקה: שורש 2 (1.41) הוא למעשה אלכסון פאת הקובייה שאורך צלעה מטר אחד (או 100 ס"מ), ושורש שלוש (1.732) הוא אורך האלכסון הפנימי המחבר בין שני הקודקודים הנגדיים באותה הקובייה.

כלומר, הקובייה המכילה את יסודות המספרים הראשוניים והחישוב המתמטי כוללת גם את המידע היסודי עליו מבוססות האות הראשונה בשפה העברית ומערכת הגימטריה הקבלית.

ה. סיכום

לסיכום, מאמר זה מהווה הרחבה וביסוס נוסף לטענותינו באשר לקשר ההכרחי והעמוק הקיים בין הספירה העשרונית, השפה העברית, המתמטיקה והבריאה. מחקר מעמיק אף יותר של נושאים אלה יוביל ללא ספק לעוד ועוד ממצאים, בעלי תועלת רבה להבנת התודעה האנושית והיקום במסגרתו היא פועלת.